

אִיתְמַר פֶּגֶשׁ אֲרָנָב

בְּיוֹם חֲרָף קָר יֵצֵא אִיתְמַר לְגֹן. הוּא לְבַשׁ אֶת מְעִילוֹ וְנָעַל
אֶת מַגְפָּיו. בְּגֹן רָאָה אִיתְמַר אֲרָנָב קִטְנִיטֹן מְכַרְסִים עָלִים.
הִחְלִיט אִיתְמַר לְתַפֵּס אֶת הָאֲרָנָב, לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְכָלוֹב
וְלִהְפֹךְ אוֹתוֹ לְחֵית הַמְחַמֵּד שְׁלוֹ.
אִיתְמַר תַּפֵּס אֶת הָאֲרָנָב שֶׁהָיָה כָּלוֹ לָבוֹן כְּשֶׁלֶּג, לְטֹף אוֹתוֹ
וְהִבִּיא אוֹתוֹ לְבֵיתוֹ.
כְּשֶׁסָּבֵא שֶׁל אִיתְמַר רָאָה אֶת הָאֲרָנָב בְּכָלוֹב, אָמַר
לְאִיתְמַר: "הָאֲרָנָב אוֹהֵב חֶפֶשׁ, יְהִיָּה לוֹ טוֹב יוֹתֵר בְּגֹן."
"אֲבָל אֲנִי אוֹהֵב אֶת הָאֲרָנָב," עָנָה אִיתְמַר.
"אִם אַתָּה בְּאֻמַּת אוֹהֵב אוֹתוֹ, שְׁחַרֵּר אוֹתוֹ," אָמַר סָבֵא.
שָׁמַע אִיתְמַר בְּקוֹל סָבֵא וְשְׁחַרֵּר אֶת הָאֲרָנָב לְחֶפֶשׁ.